

31:1

to top

الم

Farsi

الم (الف. لام. میم).

31:2

to top

تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْحَكِيمِ

Farsi

این آیات کتاب حکیم است.

31:3

to top

هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْمُحْسِنِينَ

Farsi

هدایت و رحمت برای نیکوکاران است.

31:4

to top

الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ

Farsi

کسانی که نماز را برپا می دارند، و زکات را می پردازند، و آنها به آخرت یقین دارند.

31:5

to top

أُولَئِكَ عَلَىٰ هُدًى مِّن رَّبِّهِمْ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

Farsi

اینان از جانب پروردگارشان بر هدایت هستند، و اینان رستگارانند.

31:6

to top

وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ لِيُضِلَّ عَن سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ

عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ

Farsi

و از مردم کسی هست که سخنان بیهوده را می خرد؛ تا به نادانی (مردم را) از راه خدا گمراه سازد، و آن (آیات) را به ریحشند می گیرد، اینان برای شان عذاب خوار کننده است.

31:7

to top

وَإِذَا تُتْلَىٰ عَلَيْهِ آيَاتُنَا وَآيَاتُنَا لَمْ يَسْمَعْهَا كَأَنَّ فِي

أَذْنِيهِ وَقَرَأَ فَبِشْرِهِ بَعْدَ بِيٍّ أَلِيمٍ ﴿٧﴾

Farsi

و هنگامی که آیات ما براو خوانده شود، تکبر کنان روی می گرداند، گویی که آن را نشنیده است، گویی در گوشه‌های سنگینی است، پس او را به عذاب دردناک بشارت ده.

31:8

to top

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ جَنَّاتُ النَّعِيمِ ﴿٨﴾

Farsi

بی گمان کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند، برای آنها باغهای پر نعمت (بهشت) است.

31:9

to top

خَالِدِينَ فِيهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

Farsi

جاودانه در آن خواهند ماند، وعده‌ی خداوند راست است، و او پیروزمند حکیم است.

31:10

to top

خَلَقَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا وَالْقَىٰ فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَن تَمِيدَ بِكُمْ وَبَثَّ فِيهَا مِن كُلِّ دَابَّةٍ وَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِن كُلِّ زَوْجٍ كَرِيمٍ ﴿١٠﴾

Farsi

(خداوند) آسمانها را بدون ستون آفرید که می بینید، و در زمین کوه های استوار افکند تا شما را نلرزاند، و از هرگونه جنبنده ای در آن بپراکند، و از آسمان آبی نازل کردیم، آنگاه در آن (زمین) هر جفت (گیاه) پر ارزش (و نیکو) رویاندیم.

31:11

to top

هَذَا خَلْقُ اللَّهِ فَأَرُونِي مَاذَا خَلَقَ الَّذِينَ مِن دُونِهِ ؕ بَلِ الظَّالِمُونَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿١١﴾

Farsi

این آفرینش خداوند است، پس به من نشان دهید کسانی که غیر او هستند، چه چیزی را آفریده اند؟! بلکه ستمکاران در گمراهی آشکاری هستند.

31:12

to top

وَلَقَدْ ءَانَيْنَا لِقَمَنَ الْحِكْمَةِ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ

لِنَفْسِهِ، وَمَنْ لِفِرْفَانِ اللَّهِ غَنَى حَمِيدٌ ﴿١٢﴾

Farsi

و به راستی به لقمان حکمت دادیم، (و به او گفتیم) که: شکر خدا را به جای آور؛ و هر کس شکر کند تنها به سود خود شکر کرده است، و هر کس که کفران کند، پس بی تردید خداوند بی نیاز ستوده است.

31:13

to top

وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِابْنِهِ، وَهُوَ يَعِظُهُ، يَا بُنَيَّ لَا تُشْرِكْ بِاللَّهِ إِنَّ
الشِّرْكَ لَظُلْمٌ عَظِيمٌ ﴿١٣﴾

Farsi

و (به یاد آور) هنگامی را که لقمان به فرزندش در حالی که او را پند می داد، گفت: «ای پسرک من! به خدا شرک نیاور، بی گمان شرک، ستم بزرگی است.

31:14

to top

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ، وَهَنَا عَلَى وَهْنٍ وَفِصْلَهُ،
فِي عَامَيْنِ أَنْ أَشْكُرَ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ﴿١٤﴾

Farsi

و به انسان درباره ی پدر و مادرش سفارش کردیم، مادرش او را با ناتوانی روی ناتوانی حمل کرد، و از شیر باز گرفتنش در دو سال است، (آری، سفارش کردیم) که برای من و برای پدر و مادرت شکر به جای آور که باز گشت (همه ی شما) به سوی من است.

31:15

to top

وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ، عِلْمٌ فَلَا
تُطِعْهُمَا وَصَاحِبُهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ
إِلَىٰ ثُمَّ إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٥﴾

Farsi

و اگر آن دو (مشرك باشند و) تلاش کنند که تو چیزی را که به آن علم نداری شریک من قرار دهی، پس از آنان اطاعت نکن، و در دنیا با آنان به شایستگی رفتار کن، و از راه کسی پیروی کن که (توبه کنان) به سوی من باز آمده است، سپس بازگشت (همه ی شما) به سوی من است، آنگاه شما را از آنچه انجام می دادید؛ آگاه می کنم.

31:16

to top

يَبْنِيٰ إِنَّهَا إِنْ تَكُ مِثْقَالَ حَبَّةٍ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي
السَّمَوَاتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ﴿١٦﴾

ای پسرک من! اگر (عمل نیک یا بد) به اندازه سنگینی دانه ی خردل باشد، آنگاه در درون تخته سنگی یا در آسمانها یا در زمین باشد، خداوند آن را (در روز قیامت برای حساب) می آورد، بی گمان خداوند باریک بین آگاه است.

31:17

[to top](#)

يَبْنِي أَقِيمِ الصَّلَاةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأَصْبِرْ
عَلَى مَا أَصَابَكَ إِنَّ ذَلِكَ مِنْ عَزْمِ الْأُمُورِ ﴿١٧﴾

ای پسرک من! نماز را بر پا دار، و امر به معروف کن و نهی از منکر کن، و بر هر آنچه به تو برسد صبر کن، بی تردید این از کارهای سترگ است.

31:18

[to top](#)

وَلَا تَصْعَرَ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ
مُخْتَالٍ فَخُورٍ ﴿١٨﴾

و با بی اعتنائی از مردم روی مگردان، و مغرورانه در زمین راه مرو، بی گمان خداوند هیچ متکبر فخروشی را دوست ندارد.

31:19

[to top](#)

وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِنْ صَوْتِكَ إِنَّ أَنْكَرَ الْأَصْوَاتِ لَصَوْتُ
الْحَمِيرِ ﴿١٩﴾

و در راه رفتنت اعتدال را رعایت کن، و از صدای خود بکا (و هرگز فریاد نزن) زیرا زشت ترین صداها؛ صدای خران است.

31:20

[to top](#)

الْمَتَرُوا أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ
نِعْمَهُ ظَهْرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَلَا
هُدًى وَلَا كِتَابٍ مُّنِيرٍ ﴿٢٠﴾

آیا ندیدید که خداوند آنچه را که در آسمانها و آنچه را که در زمین است؛ مسخر شما کرده است، و نعمتهای خود را آشکار و پنهان (بطور فراوان) بر شما ارزانی داشته است؟! و از مردم کسی هست که بدون هیچ دانش و هدایت و کتاب روشنگری درباره ی خدا مجادله می کند.

31:21

to top

وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ
 ءَآبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ السَّعِيرِ ﴿٢١﴾

Farsi

و هنگامی که به آنان گفته شود: «از آنچه خدا نازل کرده است؛ پیروی کنید» گویند: «(نه) بلکه ما از چیزی پیروی می کنیم که نیاکان خود را بر آن یافتیم». آیا حتی اگر شیطان آنان را به سوی عذاب (آتش) سوزان دعوت کند (باز هم از آنها پیروی می کنند؟!)

31:22

to top

﴿٢٢﴾ وَمَنْ يُسَلِّمْ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ
 بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ﴿٢٢﴾

Farsi

و کسی که روی خویش را تسلیم خدا کند در حالی که نیکوکار باشد، به راستی به دستگیره ی محکمى چنگ زده است، و سرانجام (همه ی) کارها به سوی خداست.

31:23

to top

﴿٢٣﴾ وَمَنْ كَفَرَ فَلَا يَحْزُنكَ كُفْرُهُ ۖ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ
 اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿٢٣﴾

Farsi

و کسی که کافر شود، پس کفر او تو را غمگین نسازد، بازگشت (همه ی) آنان به سوی ماست، پس آنان را از آنچه انجام داده اند؛ آگاه خواهیم کرد، بی تردید خداوند به آنچه درون سینه هاست؛ دانا است.

31:24

to top

﴿٢٤﴾ نَمْنَعُهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضْطَرُّهُمْ إِلَىٰ عَذَابِ غَلِيظٍ ﴿٢٤﴾

Farsi

آنها را اندکی (از متاع دنیا) بهر مند می کنیم، سپس آنها را به (تحمل) عذاب سختی ناگزیر سازیم.

31:25

to top

﴿٢٥﴾ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ
 لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢٥﴾

Farsi

و اگر از آنها بپرسی: «چه کسی، آسمانها و زمین را آفرید؟!» مسلماً می گویند: «الله». بگو: «حمد و ستایش، مخصوص خداوند

31:26

to top

لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ﴿٢٦﴾

Farsi

آنچه در آسمانها و زمین است از آن خداست، بی گمان خداوند است که بی نیاز ستوده است.

31:27

to top

وَلَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْبَحْرُ يَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ أَبْحُرٍ مَا نَفِدَتْ كَلِمَاتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٧﴾

Farsi

و اگر (همه ی) درختان روی زمین قلم شود، و دریا (مرکب گردد) و هفت دریای دیگر به مدد آن بیاید، سخنان خدا پایان نمی یابد، بی تردید خداوند پیروزمند حکیم است.

31:28

to top

مَا خَلَقُكُمْ وَلَا بَعَثُكُمْ إِلَّا كَنَفْسٍ وَاحِدَةٍ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ﴿٢٨﴾

Farsi

آفرینش و برانگیختن (همه ی) شما (در روز قیامت) جز مانند (آفرینش و زنده کردن) یک تن بیش نیست، بی گمان خداوند شنوای بیناست.

31:29

to top

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَيُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى وَأَنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ﴿٢٩﴾

Farsi

آیا ندیدی که خداوند شب را در روز داخل می کند، و روز را در شب داخل می گرداند، و خورشید و ماه را مسخر کرده که هر یک تا زمانی معین در حرکت است، و یقیناً خداوند به آنچه انجام می دهید؛ آگاه است.

31:30

to top

ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ وَأَنَّ مَا يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْبَطْلُ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ ﴿٣٠﴾

Farsi

این بدان (سبب) است که خداوند حق است، و همانا آنچه به جز او می خوانند؛ باطل است، و همانا خداوند است که بلند مرتبه ی بزرگ است.

31:31

to top

الْمَرْتَانَ الْفُلَكَ تَجْرِي فِي الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللَّهِ لِيُرِيَكُمْ مِنْ آيَاتِهِ إِنَّ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٣١﴾

Farsi

آیا ندیدی که کشتی به (فرمان و) نعمت خدا در دریا حرکت می کند، تا (خداوند) بخشی از نشانه های خود را به شما نشان دهد؟! بی گمان در این برای هر شکیبای سپاسگزار نشانه هایی است.

31:32

to top

وَإِذَا غَشِيَهُمْ مَوْجٌ كَالظُّلَلِ دَعَوْا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ فَلَمَّا نَجَّاهُمْ
إِلَى الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْنَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَتَّارٍ
كَفُورٍ ﴿٣٢﴾

Farsi

و هنگامی که (در دریا) موجی همچون سایه بان آنها را بپوشاند، خدا را با اخلاص می خوانند، پس چون آنها را (با آوردن) به خشکی نجات داد، آنگاه بعضی از آنان راه اعتدال را پیش می گیرند. (و بر ایمان و عهد خود می مانند، در حالی که بعضی دیگر راه کفر را پیش می گیرند) و آیات ما را هیچ کس جز یمان شکنان ناسپاس؛ انکار نمی کند.

31:33

to top

يَأْتِيهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ، وَلَا
مَوْلُودٌ هُوَ جَازٍ عَنِ وَالِدِهِ، شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا
تَغْرَنَكُمْ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغْرَنَكُمْ بِاللَّهِ الْغُرُورُ ﴿٣٣﴾

Farsi

ای مردم! از پروردگارتان بپرهیزید، و از روزی بترسید که نه پدر کیفر فرزندش را به عهده می گیرید، و نه فرزند چیزی از کیفر (اعمال) پدرش را عهده دار می شود، یقیناً وعده خداوند حق است، پس زندگی دنیا شما را نفریبند، و (شیطان) فریبکار شما را نسبت به خدا نفریبند.

31:34

to top

إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ، عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ
لَهُ سِرٌّ، وَرُؤُوسُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ فِيهِنَّ، وَهُوَ الْعَلِيمُ الْغَنِيُّ

وما تدری نفسَ ما ذاکِ سبَّ غدا وما تدری نفسَ بای ارضِ

تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ

Farsi

بی گمان علم (زمان) قیامت نزد خداست، و (او) باران را نازل می کند، و آنچه را که در رحمت می داند، و هیچ کس نمی داند فردا چه چیز به دست می آورد، و هیچ کس نمی داند که در کدام سرزمین می میرد، یقیناً خداوند دانای آگاه است.
